



"המעט שאנו, החיים, יכולים לגמול לחברינו המתים -
הוא הזיכרון ההולך אחריהם ואיתנו"
יצחק רבין

אברהם ורנר ברומל

Avraham Werner Brummel

8.10.1940 - 2.1.1910

כ"א טבת, תר"ע - ו' תשרי, תש"א

חוקר: יורם יגאל
תומכת חקר: מלכה קרן



"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

ארגון המתנדבים 'לתת פנים לנופלים', עוסק בהנצחה של חללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות איבה, אשר נפלו טרם קום המדינה ובמלחמת השחרור.

מתנדבי הארגון עוסקים בקידום תוכניות ופעולות הנצחה שונות. עיקר תשומת הלב מופנה להשלמת פרטי חייהם של חיילים עלומים, אשר מצבותיהם חסרות מידע וקורותיהם ותמונותיהם, באתר יזכור של משרד הביטחון, חסרים. רובם של אותם חיילים עלומים הינם ילידי אירופה, נצר אחרון למשפחתם, שרידי וניצולי שואה או חיילים בודדים מארצות ערב. לחלקם אין קבר או מצבה לפקוד וסיפור חייהם הוא היחיד שמנציח זכרם.

לצורך השלמת סיפור חייהם החסר, נוברים החוקרים, בארכיונים בארץ ובחו"ל, מנסים לאתר בני משפחה וחברים ולדלות כל קצה חוט ומידע שיכול להוביל להשלמת סיפור חייהם החסר ובעיקר תמונת פניהם.

המסמך הזה, הינו סך המסמכים שנמצאו אודות החייל אשר אפשרו למעשה, סיפור קורותיו והשלמת סיפור חייו שהיה חסר.





אברהם ורנר ברומל

מקור: אברהם ורנר ברומל

יזכור אתר ההנצחה לחללי מערכות ישראל

”כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד”
ירמיהו לא, יט

משרד הביטחון
אגף משפחות, הנצחה ומורשת

מדינת ישראל
משרד הביטחון

היכל הזיכרון | יום הזיכרון | גלעד | מפעלי הנצחה | אודות יזכור | לזכרם | הדלקת נר

טוראי
אברהם ברומל
בן חיה-הדויג ואריה

ההגנה
נפל ביום ו' בתשרי תש"א (08.10.1940)
בן 31 בנופלו
מקום מנוחתו בית העלמין האזרחי קרית טבעון

הדלקת נר לזכרו

נזכור

תווית נר זיכרון להדפסה | הדפסת עמוד הנצחה

סיפור חייו

בן חיה-הדויג ואריה. נולד בשנת תרס"ט (1909) במץ שבגרמניה, ובשנת 1936 עלה לארץ-ישראל. הוא התגורר בקרית עמל ושירת כנוטר. בשנת 1939 העלה אף את הוריו ארצה. ביום ה' בתשרי תש"א (8.10.1940) נהרג בתאונת דרכים, והובא למנוחות בבית העלמין בקרית עמל. הניח הורים.

בתחקיר שנעשה בשנת 2017 נמצא שמקום מנוחתו בקריית עמל שבקרית טבעון.
(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי "יזכור", שנערך ע"י משרד הביטחון)

חיפוש סיפורי חיים נוספים, עם מילות מפתח זהות

החיפוש מתבצע בתוך סיפורי החיים של חללי מערכות ישראל

שנת נפילה 1940 | ההגנה | בית העלמין קרית טבעון

סיפור חייו

הקדשות וזיכרונות

מקום מנוחתו

דפדוף בסיפורי הנופלים

לפי א-ב | לפי תאריך נפילה

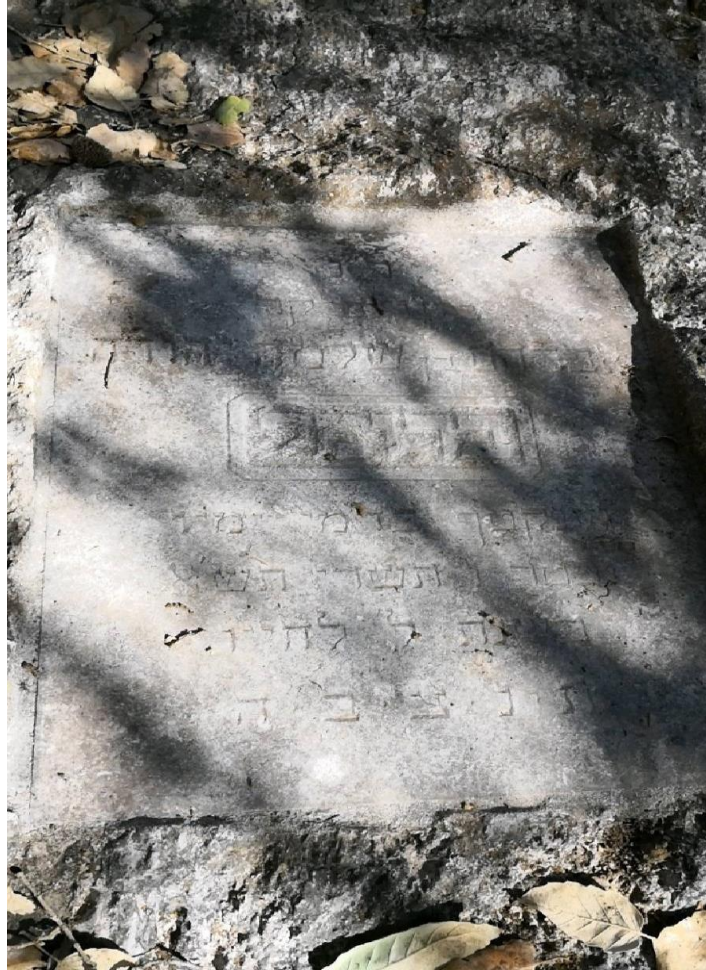
הקודם | הבא



”כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד” (ירמיהו לא, יט)

צילום הקבר, ציון מקום

אברהם ורנר ברומל הובא למנוחות ב- 8.10.1940, בקרית עמל (היום קרית טבעון) בה התגורר בימי חייו



צילום המצבה לראשונה על ידי יורם יגאל



צילום המצבה על ידי יורם יגאל ביום הזיכרון תשע"ט



"כִּי מֵדִי דְבָרֵי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

ילדות

הוריו של אברהם ורנר ברומל

אביו של אברהם ברומל – ליאופולד ברומל, נולד ב- 31.8.1860 בליטן שבבוהמיה. אמו - הדוויג ברילר נולדה ב- 9.10.1871 בעיר טרפטוב על רגא בפולין. הם נישאו ב- 5.1.1909 בברלין

תרגום תעודת הנישואין של הורי אברהם ברומל

ברלין, 5 בינואר 1909

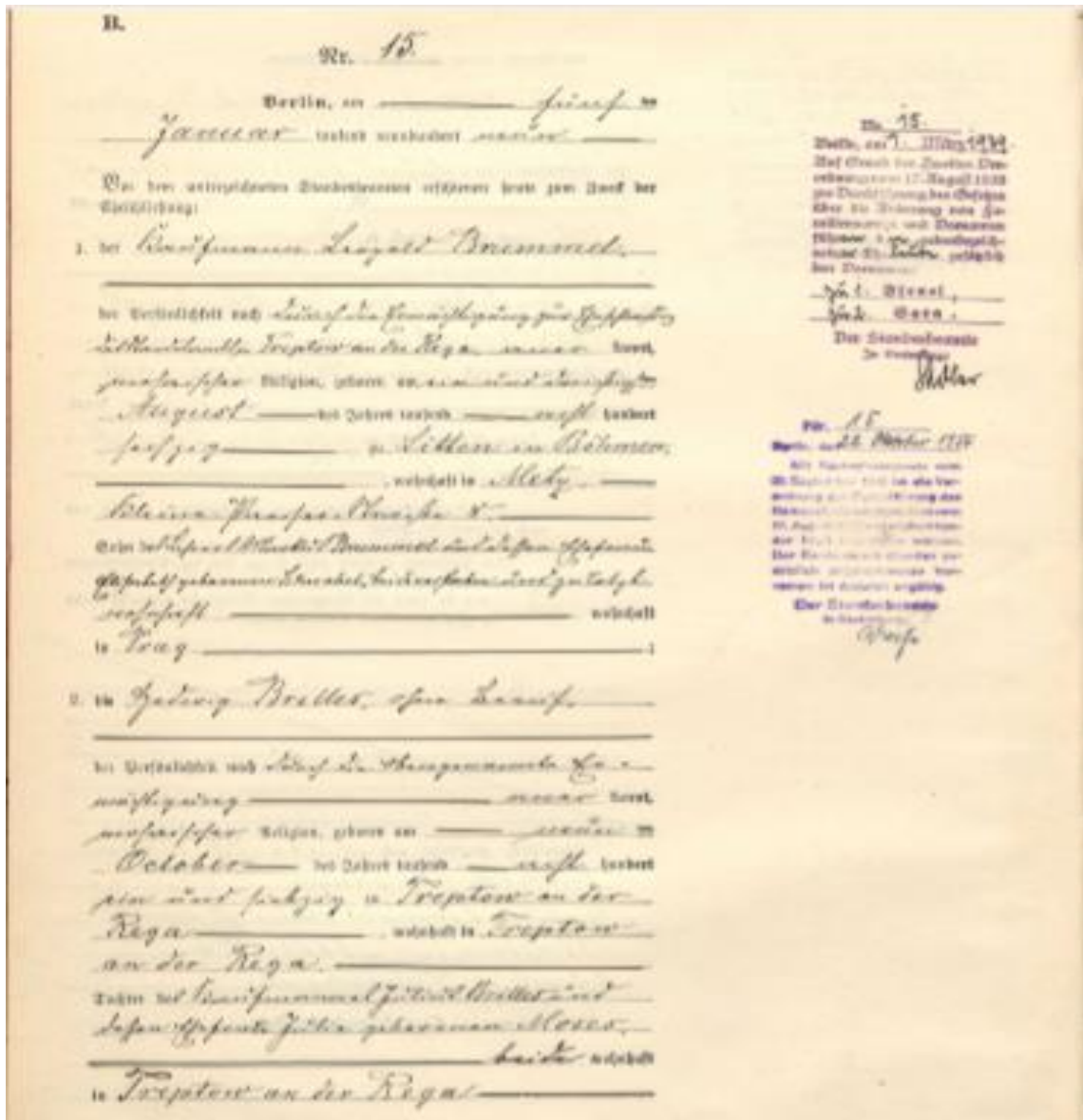
היום הופיעו בפני רשם הנישואין לצורך כריתת נישואיהם האנשים הבאים:

1. הסוחר לאופולד ברומל

מוכר אישית ומורשה על ידי רשם הנישואין בטרפטוב על רגא. בן דת יהודית. נולד ב-31 באוגוסט 1860 בליטן שבבוהמיה. מתגורר באלץ, רחוב קליין-גוניפקס 8. בנו של לנרד מרקוס ברומל ואשתו אליזבת לבית שנאבל, שניהם נפטרו. מקום מגוריהם האחרון היה פראג.

2. הדוויג ברילר

ללא מקצוע, מוכרת אישית ומורשית כפי שצוין לעיל. בת דת יהודית. נולדה ב-9 באוקטובר 1871 בטרפטוב על רגא, מתגוררת בטרפטוב על רגא. בתו של הסוחר יוליוס ברילר ואשתו יוליה לבית משה, שניהם מתגוררים בטרפטוב



תעודת הנישואין של הורי אברהם ברומל

התרגום נעשה על ידי התאחדות עולי גרמניה

"כִּי מֵיְדֵי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

* לייטן – עיירת שוק במחוז ברונו במרכז בוהמיה

אברהם ורנר ברומל נולד ב - 2.1.1910, להוריו אריה-שלמה ליאופולד וחיה הדוויג ברומל, בעיר מץ, שהייתה אז משויכת לגרמניה. מאוחר יותר, ייתכן שעם השבתה של העיר לצרפת, הם עברו להתגורר ברובע וילמרסדורף, בדרום-מערב ברלין.

העיר מץ

העיר מץ בשנים 1871–1918 הייתה תחת שלטון גרמני כחלק מחבל אלזס-לורן, בעקבות תבוסת צרפת במלחמת צרפת–פרוסיה והסכם פרנקפורט. בתקופה זו, העיר נוהלה ישירות על ידי הממשלה הקיסרית הגרמנית בברלין והפכה לעיר מבוצרת וחשובה מבחינה צבאית, עם נוכחות מסיבית של חיל מצב גרמני וביצורים נוספים שנבנו סביב העיר. עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה ב-1914 הפכה מץ בשל מיקומה האסטרטגי לעיר מפתח עבור הצבא הגרמני ושימשה עבורו בסיס צבאי חשוב. במהלך המלחמה הייתה העיר והאזור וכלו תחת שלטון צבאי גרמני והאוכלוסייה המקומית חוותה גיוסים וכן מחסור במזון ובמשאבים. ב-11 בנובמבר 1918, עם חתימת הסכם שביתת הנשק, נכנס הצבא הצרפתי למץ והעיר הושבה רשמית לצרפת.



[בניין ששימש קסרקטין צבאי של גרמנים בעיר מץ מקור: ויקיפדיה](#)

"כִּי מֵדֵי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

מגורים ברובע וילמרסדורף בברלין

משפחת ברומל עברה להתגורר ברובע וילמרסדורף בדרום-מערב ברלין. ייתכן שעם השבתה של העיר מץ לצרפת

רובע וילמרסדורף

נחשב בשנים 1918 – 1933 לאחד הרובעים המרכזיים והמבוססים בעיר ברלין. הרובע משך אליו יהודים רבים בשל אופיו הבורגני והאפשרויות הכלכליות והחברתיות שהציע. היו בו מספר בתי כנסת, מוסדות קהילתיים, חינוך יהודי ופעילות תרבותית ענפה. על כן אחוז היהודים שחיו ברובע בשנות ה-20 של המאה ה-20, עמד על 13.5% – הגבוה ביותר מכל רובעי ברלין. הקהילה היהודית בוילמרסדורף הייתה פעילה מאוד: פעלו בה אגודות סעד, חינוך, תרבות וספורט יהודיות. רבים מהיהודים השתייכו למעמד הבינוני-גבוה, והיו מעורבים בעסקים, מסחר, רפואה, עריכת דין, אקדמיה ואמנות. בתי הכנסת שימשו לא רק לתפילה, אלא גם למרכזים קהילתיים ותרבותיים. ברובע פעלו מספר בתי כנסת, חלקם גדולים ומפוארים, ששימשו מוקד לחיי הדת והקהילה, ופעלו בו גם בתי ספר יהודיים, אגודות נוער, חוגי תרבות, ספריות ומועדונים חברתיים. וילמרסדורף, יחד עם רובעים נוספים במערב ברלין, נחשב למוקד של יהדות משכילה וליברלית. רבים מהיהודים ברובע היו מעורבים גם בפעילות הציבורית העירונית והגרמנית הכללית, ובחיי התרבות של

ברלין.
[רובע וילמרסדורף מקור: ויקיפדיה](#)

בית הכנסת פרינצרגנטשטראסה

היה בית הכנסת למתפללים יהודים ברובע וילמרסדורף בברלין. הוא שכן ברחוב פרינצרגנטשטראסה 69/70. שמונה שנים בלבד לאחר חנוכתו ב-16 בספטמבר 1930, בית התפילה, שתוכנן על ידי אלכסנדר ביר, הוצת ונשרף על ידי הנאצים במהלך פוגרומים בנובמבר 1938. הוא לא נבנה מחדש לאחר מלחמת העולם השנייה, אך בהסכמה הדדית בין הקהילה היהודית לעיר ברלין, ההריסות נהרסו לחלוטין בשנת 1958.

[בית הכנסת פרינצרגנטשטראסה ברובע וילמרסדורף בברלין.](#)



"כִּי מֵדִי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

ראשית דרכו בארץ ישראל

בראשית דרכו בארץ עבד אברהם ברומל כפועל במגדיאל. במהלך שנת 1936 הצטרף כטייח ל"מפעל השיכון העצמי" – הקמת קריית עמל.

הוא התגורר ב"מחנה" (הליפטים) של ראשוני בוני קריית עמל, והביע את נכונותו לעבוד ב"מפעל המים" - ראשיתה של חברת "מקורות" באזור.

מפעל השיכון העצמי

מפעל השיכון העצמי בחרתיה, היה אחד הגילויים המובהקים בתחום ההתיישבות בשנות ה-30, שהתבסס על מיזם יוצא דופן בו הפועלים עצמם תרמו מהונם, עמלם וניהולם להקמת מבני מגורים עבור עצמם ולא רק ליסוד המשק הקואופרטיבי.

החברים השקיעו כספים מינימליים, בנו במו ידיהם מבני עץ זמניים דו-משפחתיים, ושידרגו אותם בהמשך לבנייה קבע – כל זאת תוך התארגנות עצמאית, ועבודה קבוצתית בערבים ובסופי שבוע. הם רכשו במשותף כלי עבודה, חומרי בניה וניהלו משא ומתן ישיר על אדמה שלא הייתה בבעלות המדינה. הפרויקט התאפיין במעורבות חברתית יוצאת דופן – העבודה בוצעה ללא קבלנים והחברים עצמם ניהלו את תכנון וסידור המגרשים.

כתבות עיתונות התקופה מדגישות שמיזם כזה, המבוסס על היוזמה העצמאית, לא היה שכיח בארץ. הוא נתפס כפתרון פורץ דרך למצוקת דיור חריפה של אותם ימים בעבור החלוצים בגליל.

[נספח שימור ומורשת תוכנית כוללנית קרית טבעון 2018](#)



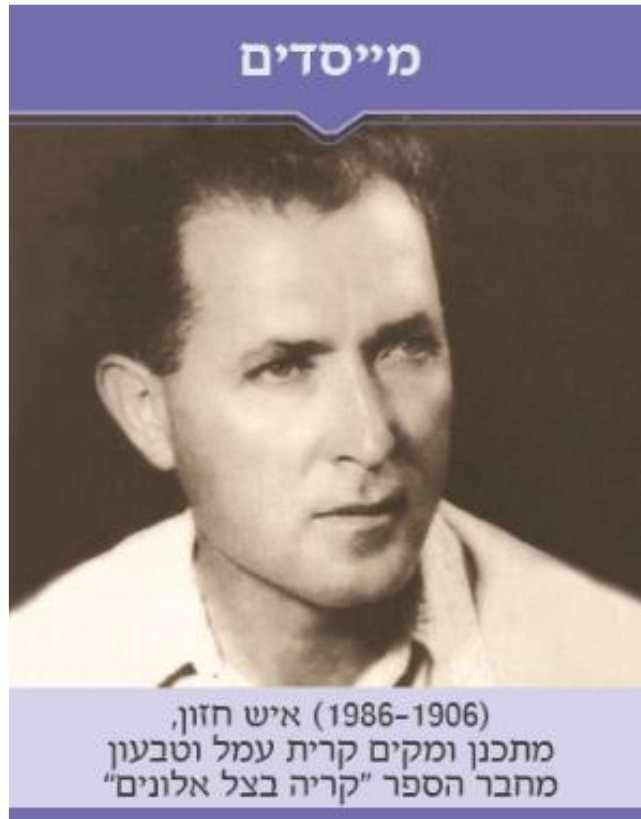
ראשוני העולים לחרתיה. מימין לשמאל: יצחק הירשברג, יהודה גוטמן אברהם ברומל דב פטישי נפתלי גולדינר (לא ברור), צבי צ'רנוברוב, משה טרטקובסקי (טמיר)

מתוך ספרו של דב פטישי קריה בצל אלונים – תולדות קרית טבעון

"כִּי מֵדִי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

ראשית דרכו בארץ ישראל

ברומל לקח חלק בחבורה שיזמה עלייה פרטיזנית מוקדמת לחרתיה לצורך הקמת קרית-עמל, כשיכון עצמי. דב פטישי שיזם את המהלך, ריכז קבוצה זו, שמנתה עשרה מתנדבים, שהחלטתם לעלות על הקרקע הייתה איתנה, והם עלו על הקרקע ב- 24 לאוגוסט 1937.



העמדה המלוכדת של חברי הוועד לעלות על הקרקע בכל מחיר עשתה רושם רב על חברי המרכז לשיכון והם הסכימו בסוף הישיבה להיענות לבקשתנו להכריז בשמם על הנחת אבן-הפינה למפעלנו בחרתיה וקבעו מועד חדש ליום 31 באוגוסט 1937.

עייפם וסחוטים, אך שבעי רצון, סיימנו את הדיון עם חברי המרכז לשיכון אך ביציאתנו מהישיבה הבעתי בפני חברי הוועד את חששותיי, שהמרכז עלול לבטל את הבטחתו באשר למועד המוסכם לטכס הנחת אבן הפינה. הצעתי אפוא כי נעלה על הקרקע עוד לפני התאריך שנקבע לטקס ובכך ניצור עובדה קיימת של היאחזות במקום. מי יודע, הוספתי, איזו התקפות טרור מכינות כנופיות המופתי לקראת הימים הקרובים אשר בהשפעתן עלול המרכז לחזור בו מהסכמתו.

כמה ימים לאחר הישיבה עם המרכז לשיכון, קיבלנו ממנו הודעה על דחיית טקס הנחת אבן-הפינה. אכן קרה הדבר שיגורתי לו, וזה הגביר עוד יותר את הכרתי בצורך לעלות מיד לשטח וליצור עובדה קיימת. עם קבלת ההודעה נסעתי לתל-אביב ולאחר ויכוח סוער סוכם שהטקס יתקיים ב-9 בספטמבר ובהתאם לכך נשלחו הזמנות חדשות למוזמנים. מאחר שחששתי שהמרכז לשיכון ידחה שוב את מועד הטכס כינסתי בשובי מתל-אביב את ישיבת הוועד והוחלט בה לבצע החלטתנו בדבר העלייה המוקדמת לחרתיה ולקיימה בתאריך 24 באוגוסט 1937. תוך מספר ימים ריכזתי קבוצה שמנתה עשרה מתנדבים. אריה זמורה, צבי צ'רנוברוב, משה וילקני-סקי, יהודה גוטמן, יצחק הירשברג, אברהם ברומל, נפתלי גולדינר, משה טרטקובסקי ועוד שניים שאיני זוכר כעת את שמותיהם. הסברתי להם את הסיכון הרב שאנו לוקחים על עצמנו בעלייה "פרטיזאנית" זו שתבוצע ללא אישור המוסדות המוסמכים, אך החלטתם לעלות הייתה איתנה.

דב פטישי (מתוך סדרת קלפים: כך היינו)

מתוך ספרו של דב פטישי: קריה בצל אלונים: תולדות קרית טבעון, צ'ריקובר, 1983

"כִּי מֵיָדִי דְבָרִי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

בניית בית בקרית עמל

בהגרלה שנערכה לחברי ארגון א' על הקצאת שטחים, נפל בחלקו של אברהם ברומל שטח של 2 דונם בחלקה 47 בגבעת שייח' אברייק (צידו המזרחי של רחוב קרן קיימת, לימים, בית מס' 19 או 21).

מס' חוזה-הכירה היסודי	מס' חוזה-המכירה היסודי	שטח המגרש	מס' חוזה-המכירה היסודי	מס' חוזה-המכירה היסודי	שטח המגרש	מס' חוזה-המכירה היסודי	מס' חוזה-המכירה היסודי
543/39	540/39	2.184	543/39	540/39	2.184	22	57
528/39	528/39	2.095	528/39	528/39	2.095	23	58
569/39	566/39	2.088	569/39	566/39	2.088	24	59
579/39	576/39	2.022	579/39	576/39	2.022	25	60
	586/39	2.046		586/39	2.046	26	61
518/39	609/39	2.023	518/39	609/39	2.023	27	62
443/39	515/39	1.932	443/39	515/39	1.932	28	63
443/39	440/39	2.000	443/39	440/39	2.000	29	64
419/39	416/39	1.984	419/39	416/39	1.984	33	65
448/39	445/39	2.019	448/39	445/39	2.019	34	66
598/39	606/39	1.941	598/39	606/39	1.941	37	67
433/39	595/39	2.021	433/39	595/39	2.021	38	68
438/39	430/39	1.961	438/39	430/39	1.961	39	69
438/39	435/39	2.033	438/39	435/39	2.033	40	70
584/39	413/39	2.078	584/39	413/39	2.078	41	71
408/39	581/39	2.059	408/39	581/39	2.059	47	72
408/39	410/39	2.039	408/39	410/39	2.039	48	73
408/39	405/39	2.009	408/39	405/39	2.009	49	74
428/39	402/39	2.055	428/39	402/39	2.055	50	75
	425/39	1.926		425/39	1.926	55	76
	אינן הוצגו					96	

מתוך ספרו של דב פטישי: קריה בצל אלונים: תולדות קרית טבעון, צ'ריקובר, 1983

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

בניית בית בקרית עמל

הנחת אבן הפינה להקמת קרית-עמל שהתקיימה בשנת 1937 צולמה על-ידי נתן אקסלרוד ליומני כרמל
הנחת אבן הפינה של קרית עמל – ארכיון הסרטים הישראלי – סינמטק ירושלים



בתים בקרית עמל בעת הקמתם

[נספח שימור ומורשת-תוכנית-כוללנית קרית טבעון 2018](#)

ההגרה על מגרשי ההתיישבות בקרית-עמל

ההגרה על מגרשי ההתיישבות לחברי "ארגון א" בגבעת שייך אבריק (קרית עמל, כיום חלק מקריית טבעון) נערכה בקיץ 1937 – ככל הנראה בחודש יולי של אותה שנה.

ההגרה חולקה ל-38 מגרשים, ושימשה שלב פורץ דרך בדרך לעלייה על הקרקע והקמת הישוב בפועל. חברי "ארגון א" שהיו מהגרעין המייסד, קיבלו את המגרשים בגורל מבוקר שהתקיים בנוכחות אנשי הסוכנות ונציגי המרכז החקלאי.

מיד לאחר הגרלת המגרשים החלו חברי הארגון לבנות את ראשוני הצריפים והבתים מבטון, בתיאום ישיר עם תוכנית השיכון העצמי של התקופה. הארוע ציין את תחילת הבנייה וההתגבשות של קהילת המתישבים בגבעת שייך אבריק (ובהמשך קריית עמל/טבעון).

דב פטישי: ויקיפדיה

<https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%A4%D7%98%D7%99%D7%A9%D7%99-%D7%A4%D7%98%D7%99%D7%A9%D7%99>

"כִּי מֵיְדֵי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

הצטרפות כנוטר למשטרת היישובים העבריים

לאחר שהשלים את בניית ביתו התגייס ברומל כ"שוטר מוסף" (נוטר) במשטרת היישובים העבריים ביגור

משטרת היישובים העבריים ביגור

משטרת היישובים העבריים ביגור הייתה חלק ממערך הנוטרות העברית. היא אוישה ברוב על ידי שוטרים בריטים וערבים, אך השירותים של: תוכניות סיורים, שמירה ופעילות ביטחונית בשטחי הקיבוץ, בוצעו הלכה למעשה בידי הנוטרים היהודיים, שנקלטו במעמד "שוטר מוסף".

נוטרי יגור פעלו בשמירה יישובית, ליוו שיירות ליישובים נידחים, ביצעו אבטחת מסילת רכבת העמק, ומנעו התנכלויות לערבים וליהודים. השירות בנוטרות העניק ליהודים אפשרות לפעול עם נשק ברישיון, ללמוד טקטיקות שמירה והגנה ולהשתלב במערך ביטחון, כולל העברת מודיעין לארגון ההגנה.

הנוטרים שגויסו דרך "ההגנה", עברו הדרכות, קיבלו מדים, נשק ותגי אזור ואבטחו גם את דרכי תחבורה מרכזיות, שדות וכבישים, גדר הצפון, תחנת הרכבת, ושדות תעופה במרחב הצפוני.

השוטר, הנוטר וזה שמסתתר

לצד נקודת המשטרה ביגור פעלה נקודת נוטרות, שלימים הפכה לנקודת משטרת היישובים העבריים. יחד עם הנוטרים פעל צוות מתנדבים, שנקרא לפעילות על פי הצורך.

גלו מי מסתתר מאחורי הנוטר?



נוטרי משטרת היישובים העבריים ביגור, שנות ה-40.
ארכיון יגור.

[ויקיפדיה - משטרת היישובים העבריים ביגור](#)

"כִּי מֵדִי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

עלייתם ארצה של הורי אברהם ברומל

בשנת 1939 פועל אברהם ברומל להעלות את הוריו ארצה. במאי 1939 הם נרשמים במפקד אוכלוסין למיעוטים בגרמניה כמי שאמורים להגר אל פלשתינה.

במפקד אוכלוסין למיעוטים בגרמניה, 1939 ⁱ		במפקד אוכלוסין למיעוטים בגרמניה, 1939 ⁱ	
Leopold Brummel [לאופולד ברומל] ⁱ		Hedwig Brummel (לבית Brilles) [הדויג ברומל (לבית ברילס)] ⁱ	
מין:	זכר	מין:	נקבה
לידה:	31 באוג' 1860 Purschwitz, Bautzen, Germany [📍]	לידה:	9 באוק' 1871 Treptow Rega, Greifenberg [📍]
מגורים:	מאי 1939 Berlin, Wilmersdorf, Germany [📍]	מגורים:	מאי 1939 Berlin, Wilmersdorf, Germany [📍]
מקום ההגירה היוצאת:	Palestine	מקום ההגירה היוצאת:	Palestine
בית אב		בית אב	
שם	גיל	שם	גיל
Leopold Brummel	78	Leopold Brummel	78
Hedwig Brummel	67	Hedwig Brummel	67

מפקד אוכלוסין למיעוטים בגרמניה 1939

"כִּי מֵיְדֵי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

עלייתם ארצה של הורי אברהם ברומל

מחלקת העליה של הסוכנות היהודית לא"י
לשכת העליה, חיפה

רשימת עולים שבאו לא"י

היום 22.10.39 האניה החרבה א ד ר י

מס. סדורי	המשפחה	השם	גיל	סוג	מס. הרשיון	הקרויים בא"י וכתבתם
30	בגין	אליזבט	30	ד		
31	ברבסן	אידל	75	א-1		
32		לורה	71	ד		
33	ברוך	ליאו	71	ד		
34	בוזס	פאול	16	ב-2	122463	
35	ברלינגר	איז	55	א		
36		רוזה	44	"		
37	בלון	מרטין	44	א-1		
38		מרטנה	44	"		
39		חנה	2	"		
40	באזער	רוזולף	75	א-1		
41		לייזע	79	ד		
42		הרל	66	"		
43		לייזע	50	"		
44	ברטמן	לייזע	18	ב-1	122475	
45	בוקר	פיכאל	28	א		
46		לאה	29	"		
47		ליאו	8	"		
48		יוסף	6	"		
49	ברנד	זיגמונד	40	א	122545	
50		אנה	46	"		
51		חייא	3	"		
52	ברייטל	רוברט	12	ב-1		
53	בונוס	היינץ	31	א	122569	
54		זומיה	29	"		
55		בלו	27	ב-2		
56	בוקנפלד	חרצה	17	"		
57	ברייטקופף	ארטין	17	"		
58		יעקב	27	"		
59	בורנשטיין	סלומון	25	א	25	
60	ברזילסקי	הנס	15	ב-1		
61	ברלינגר	אברהם	43	א	329	
62		זומיה	42	"		
63		הנס	14	"		
64		נכה	2	"		
65		יהודיה	1	"		
66	ביק	יוסף	50	ד		
67		רחל	54	"		
68	ברוער	חנה	20	ב-2		
69	ברבלד	הנס	54	א-1		
70		לואיזה	56	"		
71	ברלינגר	יעקב	72	ב-2		
72		רבקה	59	"		
73	בויאקובסקי	ז'ארוז	67	א-1		
74		גרטלד	58	"		
75	בלום	אברהם	30	א	145	
76	בנימין	הרברט	17	ב-2		
77	באומגרטן	קורם	21	א	161	

[רשימות עולים באתר MyHeritage](#)



[אדריאטיקה החברה לספנות של אוניית גליל](#)

ב-22 לאוקטובר בשנת 1939 מגיעים הוריו של אברהם ברומל, ליאופולד והדוויג ברומל, לארץ. הם מגיעים באונייה גליל של חברת אדריאטיקה לנמל חיפה. עם הגיעם לארץ הם משתכנים בשלב הראשון בביתו של אברהם ברומל בקרית עמל.

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֵנו עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

מותו של אברהם ברומל

רביעי, אוקטובר 09, 1940

ח י פ ה

הנוטר אברהם ברומל מת בתאונת דרכים

אתמול בבוקר מת מפצעיו ג'הדסה" בתופה הנוטר אברהם ברומל, בן 30, שנפגע קשה ביום שלפניו בהתנגש מכוניתו באופנוע של חייל בריטי ליד יגור. אף החייל נפצע והועבר לבית החולים הצ-באי. הנוטר הובא ל"הדסה" כשהוא נטול הכרה וכך נפח את נפשו. עלה ארצה לפני 6 שנים מגרמניה וכמעט כל הזמן שרת כנוטר. הוריו גרים בקרית עמל. הלוימו נערכה אתמול.

המשקיף, יום שלישי, אוקטובר 08, 1940; עמוד 3

מת מפצעיו

השוטר אברהם ברומל שנפצע ביום ב' על ידי אופנוע ליד יגור, מת אתמול מפצעיו בבית החולים "הדסה".

דבר, יום שלישי, אוקטובר 08, 1940

תאונות-דרכים

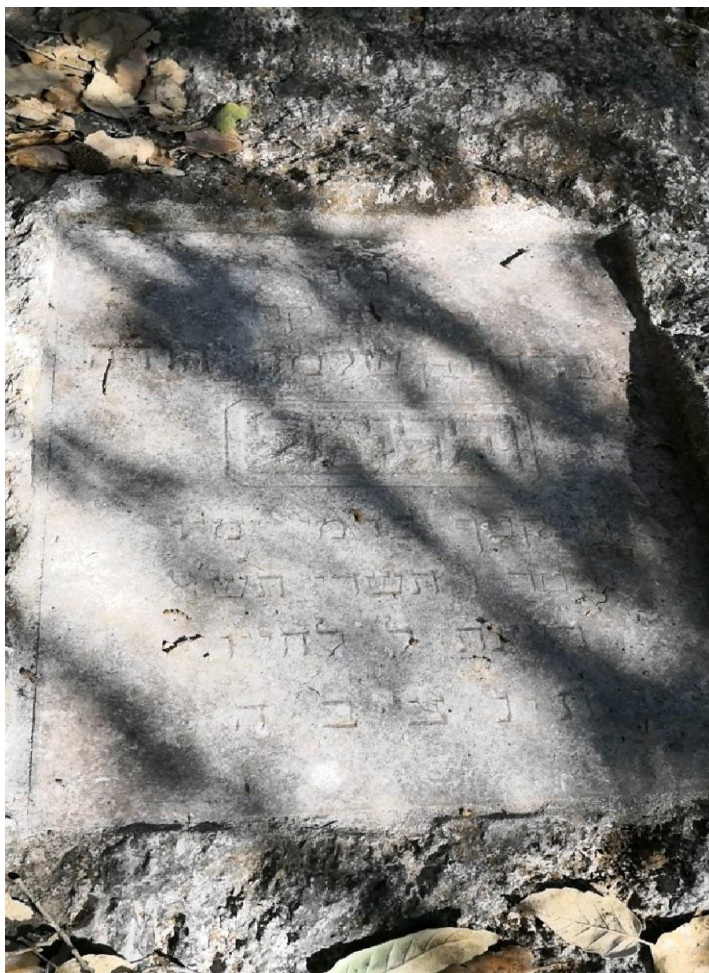
אתמול לפנות ערב פגע אופנוע צבאי ליד נשר יגור סמוך לתחנת המשטרה בשוטר אברהם ברומל שנפצע קשה. הוא הובא נטול-הכרה לבית החולים "הדסה". כ"כ נפצע החייל פטר וולס שהור בא לבית החולים הממשלתי.

אברהם ברומל נפצע בתאונת דרכים ב-7.10.1940, כאשר מכוניתו התנגשה באופנוע של חייל בריטי ליד יגור. הוא הובל נטול הכרה לבית החולים הדסה בתל-אביב, אולם מת מפצעיו ב-8.10.1940.

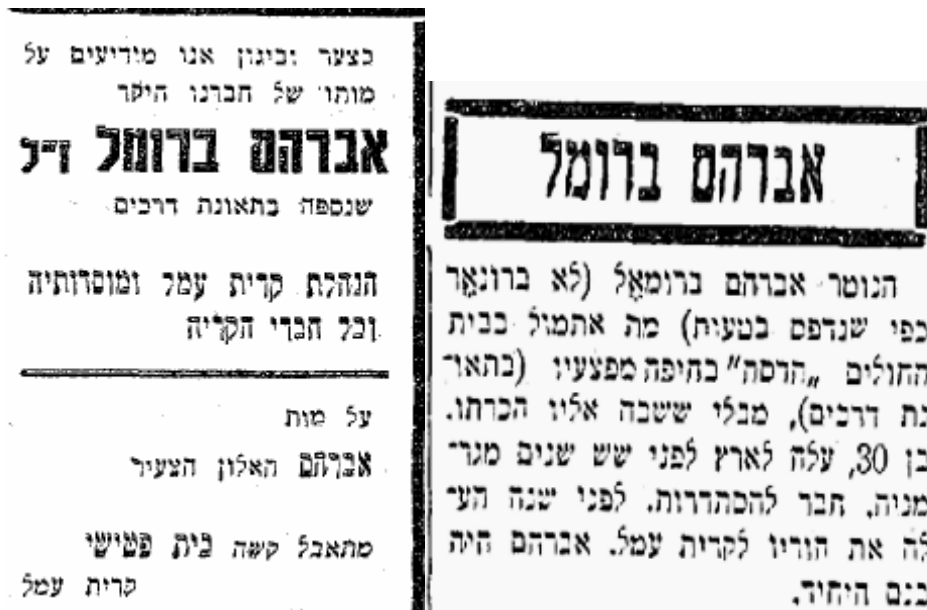
"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֵנו עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

מותו של אברהם ברומל

הלווייתו של אברהם ברומל התקיימה ב- 8.10.1940
הוא הובא לקבורה בבית הקברות הראשון בקריית עמל
(היום, במורד רחוב שרת בקריית טבעון).



צילום המצבה לראשונה על ידי יורם יגאל



דבר, יום רביעי, אוקטובר 09, 1940

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֵנו עוד" (ירמיהו לא, יט)

מות הוריו של אברהם ברומל



קברו של ליאופולד ברומל

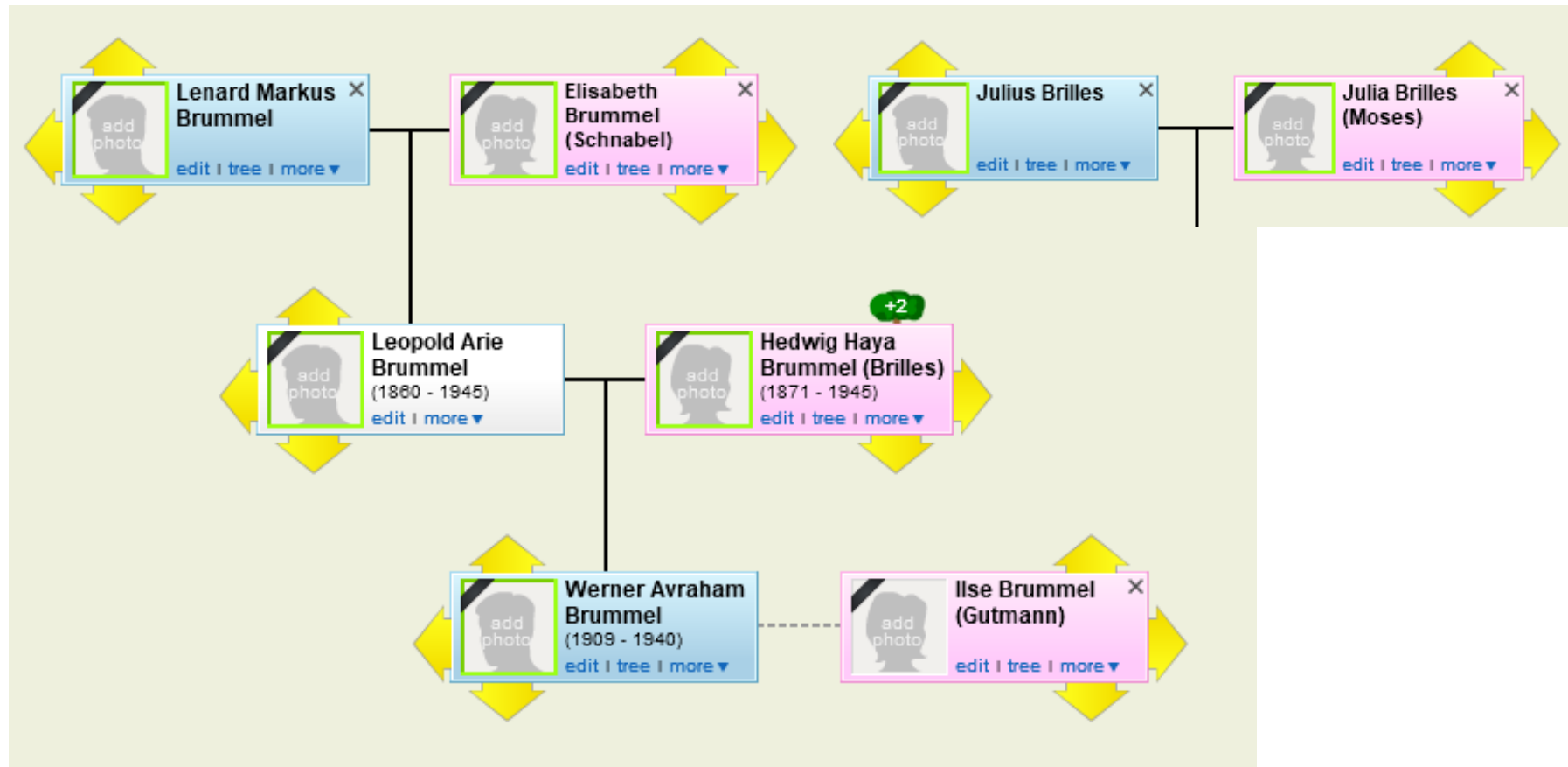


קברה של הדוויג ברומל בהר הזיתים

לאחר מותו של אברהם ברומל עזבו הוריו את ביתו ועברו לדיור מוגן בחיפה. שניהם היו, ככל הידוע לנו, במצב רפואי פחות טוב. כתוצאה מכך עברה אמו לירושלים לקבל טיפול רפואי. אביו נפטר בתאריך 7.4.1945 ונקבר בבית העלמין חוף כרמל חלקה ב' שורה 21 מקום 42 אמו נפטרה שבוע לאחר מכן, בתאריך 14.4.1945 ונקברה בהר הזיתים.

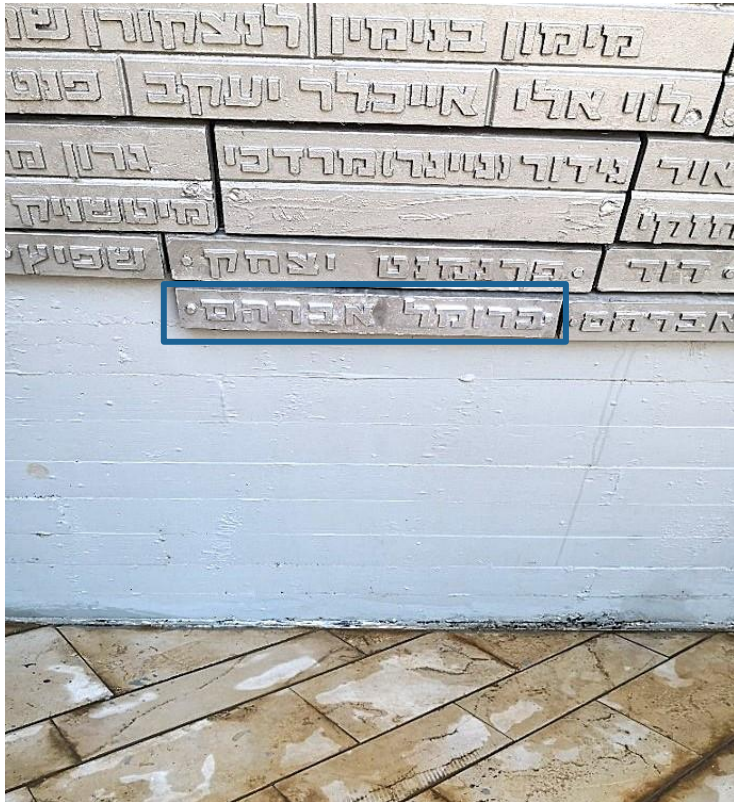
"כִּי מֵדִי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

עץ משפחה של משפחת ברומל באתר GENI



"כִּי מֵי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

אברהם ברומל הנצחה



ונזכור את כולם

דודו קקרי	אליהו לוי	דניאל דן (דהן)	אמיר אבנור
מירה פייסקי	אברהם לוי	אמיר הופנר	אמיר אברמוביץ
חנו פלד	ליון אהרן לוי	ענת היסטר	דני אוסטרוליץ
יאר פנט	זאב לחובסקי	צבי-אוטו הלפרין	שרגא איבלר
יצחק פרגמנט	נדב ליליאור	נתן וגשל	יעקב אייכלר
מרדכי (מוטי) פרידמן	שלמה לנצקרן	אפרים וידברג	יפתח אליוב
בנימין פרגק	מיכאל מוקוטוב	אריה וייס	שמשון אנדג'קו
יצחק צור	יובל מורנו	דני וייס	אברהם אפנר
גדי קוסקן	אברהם מזרחי	רוני וייצנר	אודי בורנובסקי
יעקב קורין	יאר מיטשניק	יצחק וימר	קלמן בלחש
משה קינקולקין	כוכב מיטשניק	אורי זביקלסקי	מאיר בללר
מרקו קסלר	בנימין מייסנר	איתן זוסמן	אברהם ברומל
רני קצביץ	רוח מייסנר	אוהד זך	אליעזר ברט
אלכסנדר קרינסקי	בנימין מימון	עודד זכאי גרונר	חזקי ברלס
מנחם קריסטל	צבי מן	פנחס זלינגר	נחום ברק
ניצן רב-און	הלל מעוז (לפידות)	רוני זלקננב	אילן גבאי
בר רהב	ניסים מרדו	יהודה חתונה	עודד גבעון
יצחק רוט	יאר מרנין	רון חקלי	לאה גוטרמן
ישראל רוטנברג	פינקי מרנין	גיל יוטל	שמואל גוטרמן
אייל רז	אברהם משה	ניר ישועה	דניאל גולד
יצחק שקב	ניר ניקסון	דני כהן	מור גולדברג
רועי שוחט	דורון סגל	יהושע כהן	דוד גולדפרב
אריה שולמן	עידן סוזין	יואל כהן	יעקב גיגי
שרגא פיליפ שון	דוד סולטס	יורם (יורי) כהן	מרדכי גידור (גיגר)
עפר שכטר	אפרים סימון	ישראל כהן	עמיר גילי
רן שני	בנימין סמואל	ניר קקנא	אהוד גראוברט
מאיר שנלר	יריב עמית	משה (מקס) לב	שאל גרואג
רבקה שפיגלר	סמדר עמית	נמרוד לודמר	נתן גרשוני
ברוך שפיץ	אבנר עציון	אליהו לוי	איתן דויטש
אליהו ששון			

בפערכות לפני הקפת חפדינה
ברומל אברהם
 גוטרמן לאה
 גוטרמן שמואל
 זלינגר פנחס

בפלאחפת הקופציות ולאחריה
 גולדברג פור
 גולדפרב דוד
 גיגי יעקב
 גרשוני נתן
 הלפרין צבי-אוטו
 וגשל נתן
 וידברג אפרים
 זביקלסקי אורי
 לוי אברהם
 פרגמנט יצחק

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

דף יזכור במרכז ההנצחה בקריית טבעון



"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֵנו עוֹד" (ירמיהו לא, יט)



אברהם בחמל
8.10.1940 - 2.1.1910

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)